

Монашење у манастиру Светог апостола Луке у Жупи Никшићкој

Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Методије замонашио је, на празник Светог Николаја, Архиепископа мирликијског Чудотворца, а у навечерје празника Преподобног Григорија Горњачког, у уторак 20. јануара 2023. године, у манастиру Светог апостола Луке у Жупи Никшићкој, расофорну монахињу Јустину у чин мале схиме, давши јој монашко име Василија, у славу и част Светог Василија Острошког Чудотворца.

Монашењу је претходила вечерња служба, коју је служио архимандрит Арсеније (Самарџић), игуман манастира Косијерево.

Богослужењу су присуствовало бројно свештенство и монаштво Епархије будимљанско-никшићке, вјерни народ никшићког краја и родбина монахиње Василије.

Монахињу Василију на монашење је привела игуманија Жупског манастира мати Ефимија,

Послије чина монашења Епископ Методије се сабранима обратио бесједом,

упутивши поуку новој монахињи Василији да је благослов Божји прати у све дане њеног живота.

„Човјек кад бива приведен из небића у биће у овај свијет, и у постојање на себе узима оно што му је од Бога дато, рађајући се у одређеном простору, у одређеној средини и одређеној породици на одређени начин, онако како му је Бог то дао, узимајући на себе сва та обиљежја спољашњег идентитета. Онда, све то што је биолошко и генетско, што смо узели на себе и све те родбинске везе, и кумовске, пријатељске које носимо, оне су релативне јер крштењем постајемо сродници Божји и Христови. Остварује се тада, умјесто оне родбинске, релативне везе апсолутна веза наша са Богом рођењем у Христу, то јесте нашим крштењем, када постајемо чланови Цркве“, казао је Владика.

Додао је да се животом у Светим тајнама човјек успиње духовно, колико је то могуће, благодаћу Божјом, степеник по степеник.

„Господ одређеним душама да призив, а то не могу људске снаге, по својој моћи, да крену одређеним путем, неко путем брака, а неко путем безбрачности и монаштва. Када дође тренутак, као што је дошао бившој Јустини, а садашњој сестри Василији, она се монашњем спушта у нулту тачку свог идентитета, одбацује све оно што је чинило и красило овдје на земљи, и сва она спољашња обиљежја која је имала као биће и спустивши се у ту нулту тачку дубоког смирења, почиње да живи, не више она, него Христос у њој. Али, опет не по људским моћима ограниченим и слабим, него, опет, по милости и благодати Божјој“, бесједио је Његово Преосвештенство.

Навео је да је Господ у данашњем Јеванђељу, на Светог Николу, проповједао на Гори народу и ученицима својим шта треба да учине и какви треба да буду да би били Његови истински сљедбеници, да би били свјетлост која свијетли овом свијету, а због које ће они, који буду видјели ту свјетлост, прославити Оца нашег на небесима.

„На првом мјесту је рекао: Блажени сиромашни духом јер је њихово Царство небеско. Управо то је нулта тачка у коју се спушта и у коју се спустила сестра Василија, дубоког смирења у којој се, отпавши као крљушт све оно спољашње, идентификација са којом се досад поистовјећивала, у тој тачки се сусреће са Христом и почиње нови квалитет свог живота. Зато смо у овом светом чину монашења сви саборно учествовали, јер то није дјело једног човјека, него саборно дјело Цркве, и сви смо говорили за њу: Господе, помилуј, за све оно што треба и што је завјетима својим, којима се обавезала Господу, потребно да она испуни“.

„И зато, сви носимо бремена једни других, нема никог који треба и може да живи само за себе, засебно, појединачно, и да сам за себе носи своје бreme. Тако се не можемо спасити, нити је педагогија Божја таква. Само саборно и у заједници се можемо спасити. Они који треба да што интензивније посвете свој живот Богу, треба да буду со оворе свијету да се не уквари и да пројављују и проповједају својим животом, својим дјелима свјетлост о којој Господ говори, да треба у њу да се, ако Бог да, обучемо“.

„Господ нека благослови сестру нашу Василију и утврди на путу њеног спасења, и све вас овдје који сте се сабрали да заједно учествујемо у овом дивном и благодатном чину њеног ангелског лика и монашког пострига, мати игуманији да да снаге да дивно, као и досад, мудро и дубоким смирењем и трпљењем руководи овим дивним сестринством, овом светом обитељи, а свим сестрама да носе бремена једни других и свих нас колико нас је“, поручио је Владика будимљанско-никшићки Г. Методије.

Потом је сестринство Жупског манастира приредило трпезу љубави за све присутне.

mitropolija.com